

Η ΛΗΞΑΣΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΑΙΖΟΝ

Ένα καλοκαίρι ολοκληρω πέρασε, ξέη σιστοι μήνες, κατὰ τὸς ἑποιοὺς ἐλειτουργήσαν περι τὰ δέκα θέατρα χωρὶς νὰ ἴδοῦμε τίποτε τὸ ἐξαιρετικὸ, τίποτε τὸ παρήγορο, οὔτε ἀνάμεσα στὰ ἔργα ἀλλ' οὔτε καὶ στοὺς ἠθοποιούς ποὺ τὰ ἔπαιξαν.

Καὶ ἔργα μὲν ἀξια λόγου ἐδόθησαν μόνον δύο: τὸ πρωτότυπο ἑλληνικὸ «Μοντέρνο σπηῖτι» στὴν «Ἀλάμπρα» καὶ τὸ Ἀγγλογαλλικὸ «Ρομάντσο» στὰ «Διονύσια».

«Τὸ Μοντέρνο σπηῖτι» ὑπῆρξε σχετικῶς αὐτοχό ἀπὸ ἀπόψεως ἐκτελέσεως, εἶδεν παίχθηκε ἀπὸ θίασον κατ' ἐξοχὴν βιομηχανικόν, εἰδικῶν γιὰ φάρσες, ὁ ὅποιος ὡς φάρσαν τὸ παρέλαβε καὶ μᾶς τὸ παρουσίασεν ὡς φάρσαν.

Πταίει ἔμως πολὺ καὶ ὁ συγγραφεὺς, ὁ κ. Τίμος Μωραϊτίνης, ὁ ὅποιος ἔχων ὑπ' ὄψει τοῦ ἴσως τὸν θίασον καὶ τὸ κοινὸν τῆς «Ἀλάμπρας» παρεσύρθη καὶ ἐκλείσει τὴν ἐμπνευσή του μέσα σὲ ὀρισμένα καὶ κατὰ παραγγελίαν ἀχνάρια, δὲν ἐπέμεινε δὲ κατὰ τὰς δοκιμὰς ὅστε τὸ ἔργον νὰ παιχθῆ πάντω στὴν συγκρατημένη νότα τῆς κωμικοτραγικῆς σατύρας ὅπως ἔπρεπε νὰ παιχθῆ.

Παρ' ὅλα ταῦτα ὁμῶς, «Τὸ Μοντέρνο σπηῖτι», δὲν εἶναι τυχαῖον ἔργον, εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα Ἑλληνικά, καὶ ἔχει καὶ ἓνα μέγα προτέρημα διὰ τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ὀφείλομε εὐγνωμοσάνην πρὸς τὸν συγγραφεὰ τοῦ ὑποδεικνύει πρὸς τοὺς νεωτέρους, ποὺ πρέπει νὰ στραφοῦν γιὰ νὰ γράψουν μιὰ μέρα τὸ ἀληθινὸ Ἑλληνικὸ δράμα ἀφίνοντας κατὰ μέρος τίς ἀερολογίαις καὶ τίς γειτονικὰς κουτσομπολιὰς. Τὸ ἑλληνικὸ δράμα εὐρίσκεται μέσα στὸ σπηῖτι τὸ Ἑλληνικόν.